

gaaet os ved den Forbrydelse, Alberti har begaaet, og dernæst drage Omsorg for saa hurtigt som muligt at bringe den Sag i Orden, som vi forud vare enige om skulde bringes i Orden i denne Samling.

Jeg har ikke udtalt mig om den første Passus i Forslaget til Beslutning, hvori vi slutte os til Flertallet. Jeg vil blot sige, at naar vi slutte os til Flertallet her, er det, fordi vi gaa ud fra, at den egentlige Beslutning om, i hvilken Form og ved hvilke Midler man skal søge at mildne Forbrydelsens Følger, ikke ligger for og ikke er til Afgørelse i Dag. Jeg maa i alt Fald for mit personlige Vedkommende i videste Omfang forbeholde mig, naar den Tid kommer, da der foreligger positive Forslag, at tage under Overvejelse, hvor langt man kan gaa, og paa hvilken Maade man kan være med til at afhjælpe Ska-vankerne, saa vidt de kunne afhjælpes. At alle have Medfølelse med de mange Mennesker, der lide Tab ved en enkelt Mands Brøde, kan der neppe være Tvivl om, og at man gerne indenfor rimelige Grænser vil være med til at bøde paa Ulykkerne, er lige saa selvfølgelig, saa meget mere som det er en bekendt Sag, at navnlig naar en saadan Kalamitet rammer en Sparekasse, svier det haardt til mange af dem, det ikke bør svie til, og som mindst kunne taale det. Vi have derfor ikke paa Forhaand villet nægte vor Medvirken ogsaa paa dette Omraade, idet vi, som sagt, forudsætte — deri antager jeg, at jeg har Tilslutning fra Flertallets ærede Ordfører —, at man ikke i Dag binder sig til noget bestemt i saa Henseende, men at vi kunne tage Sagen op til Overvejelse, naar den kommer til at foreligge.

Med disse faa Ord tillader jeg mig at anbefale det af min Kollega, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), forleden motiverede Ændringsforslag, som jeg for mit Vedkommende ikke har til Hensigt at tage tilbage, idet jeg tror, at det er saa vel formuleret og saa nøje rammer, hvad det skal ramme, at det efter min Mening bør vedtages, hvis det kan blive vedtaget; de Herrer kunne jo forkaste det, hvis de ville.

Dinesen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, havde i nogen Maade hørt fejl af de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte i forrige Møde, naar han mente, at der var gaaet Brist paa Logikken i mine Udtalelser. Det er en Fejltagelse. Jeg omtalte udførligt den Maade, hvorpaa Par-

lamentarismen nu kræves opretholdt fra den ærede Ordfører (Th. Larsen) og fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), og hvorledes den er praktiseret af den nuværende Regering siden 1901, og jeg paa-viste derefter Forskellen mellem den og saa den Maade, hvorpaa Parlamentarismen kræves gennemført fra socialdemokratisk Side, idet jeg citerede, hvad det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) har sagt i 1898, og hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har sagt i Dag. Den ærede Ordfører for Flertallet og det førstnævnte ærede Medlem have bestemt betonet, at de respekterede ogsaa Landstingets Stilling, og den ærede Ordfører udtalte, at han haabede, at det Samarbejde, der havde fundet Sted mellem Tingene i de senere Aar, maatte vinde og vare, medens de ærede Medlemmer for Københavns 12te Valgkreds og Københavns 5te Valgkreds o. s. v. i deres Udtalelser tilsidesætte Hensynet til Landstinget. Der er saa stor og iøjne-faldende Forskel, og naar det ærede Medlem, der nu satte sig, har forstaaet mig, som han angav, er det aabenbart en Fejl fra hans Side og ikke fra min.

H. L. Møller: Der er under de sidste Dages Forhandlinger fra forskellige Sider blevet sagt, at Flertallet ikke kunde stille sit Krav til den ny Regerings Oprindelse ringere, end det havde gjort i sit Forslag til Beslutning: at det skulde være en ny Regering, der støttede sig til Flertallet her i Tinget; thi det var jo Venstres gamle Krav, det var, hvad man altid havde forlangt, og nu 7 Aar efter Systemskiftet kunde man da ikke nøjes med mindre, end man altid havde krævet.

Jeg har i den Anledning gennemgaaet de tre Adresser til Kongen, som i Tiden efter 1873 ere blevne vedtagne af Folketinget, og som angaa Venstres Fordring om en parlamentarisk Regering. Den første er den Schjørringske Adresse fra 1873, hvori det derom hedder saaledes: „Efter at det har vist sig, at de ny Folketingsvalg ikke have bevirket nogen væsentlig Forandring i Tingets Sammensætning og Karakter, er det ved en Forandring af Deres Majestæts Raadgivere, at Betingelserne for en mere frugtbar Samvirken mellem Lovgivningsmagtens forskellige Led kunne ventes tilvejebragte“. Der kræves altsaa kun een Ting af den ny Regering: at den skal skaffe Betingelserne for en mere frugtbar Samvirken mellem Lovgiv-